

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 992/2004

z dnia 17 maja 2004 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3068/92 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji lub Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i 22 lit. c),

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 969/2000⁽²⁾ Rada zmieniła i rozszerzyła środki nałożone rozporządzeniem (WE) nr 3068/92⁽³⁾, w sprawie przywozu do Wspólnoty chlorku potasu („rozpatrywanego produktu”) pochodzącego z Republiki Białorusi („Białorusi”), Federacji Rosyjskiej („Rosji”) i Ukrainy.
- (2) Środki te to stałe kwoty ceł ustalone na podstawie kategorii i stopnia produktu, w zakresie od 19,51 EUR za tonę do 48,19 EUR za tonę w przypadku Białorusi, od 19,61 EUR za tonę do 40,63 EUR za tonę w przypadku Rosji oraz od 19,61 EUR za tonę do 48,19 EUR za tonę w przypadku Ukrainy.

2. Dochodzenie

- (3) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu tymczasowego obowiązujących środków („środki”), zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (4) Przegląd został wszczęty z inicjatywy Komisji aby ustalić czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”) oraz biorąc pod uwagę interesy Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków, mających na celu uniknięcie nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, włącznie z użytkownikami, dystrybutorami i konsumentami.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (5) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterami/producentami w zainteresowanych państwach, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu dochodzenia i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia. Wszystkie strony zainteresowane, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane zostały wysłuchane.

- (6) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:

a) Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:

Europejskie Stowarzyszenie Producentów Potażu

b) Producenci eksportujący:

Production Amalgamation Belaruskali, Soligorsk, Białoruś

JSC Silvinit, Solikamsk, Rosja

JSC Uralkali, Berezniki, Rosja

c) Eksporter:

IPC, Moskwa, Rosja (związany z JSC Silvinit i Production Amalgamation Belaruskali).

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (7) Rozpatrywanym produktem jest chlorek potasu (potaż, KCl) ogólnie używany jako nawóz do celów rolnych, bezpośrednio zmieszany z innymi nawozami lub po przeróbce na nawóz złożony znany jako NPK (azot, fosfor, potas). Zawartość potasu jest zmienna i wyrażana jest jako procent wagi tlenu potasu (K₂O) w suchym, bezwodnym produkcie. Jest również używany jako surowiec do produkcji niektórych produktów przemysłowych i farmaceutycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 06.03.1996, str. 1, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.03.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz. U. L 112, z 11.05.2000, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 24.10.1992, str. 41, rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 969/2000.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 70 z 20.3.2004, str. 15.

- (8) W handlu potaż występuje w formie standardowej/proszkowanej (standardowy potaż) lub w formie „innej niż standardowa” obejmującej również formę granulowaną (granulowany potaż). Produkt klasyfikowany jest ogólnie w trzech podstawowych kategoriach, opartych na zawartości K_2O , mianowicie:
- zawartość potasu nie przekraczająca 40 % K_2O — oznaczona pozycją CN 3104 20 10,
 - zawartość potasu przekraczająca 40 % K_2O lecz mniejsza lub równa 62 % — oznaczona pozycją CN 3104 20 50,
 - zawartość potasu powyżej 62 % K_2O — oznaczona pozycją CN 3104 20 90.
- (9) Obowiązujące środki antydumpingowe określają różne poziomy ceł antydumpingowych dla standardowego potażu, z jednej strony, i dla pozostałych form potażu, włącznie z granulowanym potażem z drugiej. Należy stwierdzić, że podczas ostatniego dochodzenia przeglądanego w roku 2000 uznano, że przywóz wybranych specjalnych mieszanek z nietypowo wysoką zawartością potażu, nie uwzględnionych w ramach wyżej wskazanych pozycji CN dla potażu, należy uznawać za rozpatrywany produkt. Wniosek taki przyjęto z uwagi na to, że mieszanki takie posiadają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz mają takie samo zastosowanie, jak wyżej wymienione podstawowe kategorie. Ponieważ obecne dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących na konieczność zmiany dotychczasowego podejścia, w celu zapewnienia stałego stosowania środków antydumpingowych, jak również w celu uniknięcia błędnej klasyfikacji, w niniejszym rozporządzeniu uznano za niezbędne ustalenie minimalnej zawartości K_2O w takich mieszankach na 35 % lub więcej do zawartości 62 % wagi suchego bezwodnego produktu.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Wnioski zainteresowanych stron w państwach eksportujących

- (10) Dwaj rosyjscy i jeden białoruski producent eksportujący, jeden rosyjski eksporter oraz władze rosyjskie stwierdzili, że ich zwyczajowa wymiana handlowa z UE10 będzie poważnie zakłócona z powodu wysokiego poziomu ceł antydumpingowych i w konsekwencji rozszerzenia środków na UE10.
- (11) W szczególności, stwierdzili oni, że gwałtowna i wysoka podwyżka cen spowodowana wprowadzeniem określonych ceł antydumpingowych powoduje, że produkt staje się niewspółmiernie drogi dla rolniczych, przemysłowych i farmaceutycznych użytkowników końcowych w UE10.
- (12) Należy odnotować, że żaden producent eksportujący/eksporter z Ukrainy ani władze ukraińskie nie zgłosiły uwag.

2. Uwagi przemysłu wspólnotowego

- (13) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego oświadczyli, że mimo iż ceny w UE10 były ponad 30 % niższe niż obowiązujące w Unii Europejskiej, w jej kształcie istniejącym bezpośrednio przed dniem 1 maja 2004 r. („UE 15”), nie będą oni przeciwstawiali się żadnym propozycjom wprowadzenia w okresie przejściowym środków tymczasowych, które nie wpłyną negatywnie na obecny kształt sprzedaży w UE15.

3. Uwagi Państw Członkowskich

- (14) Władze niektórych Państw Członkowskich UE10 włącznie z Republiką Czeską, Węgrami, Litwą i Republiką Słowacką uznają, że szczególne przejściowe ustalenia powinny stosować się do przywozu rozpatrywanego produktu z Białorusi i Rosji po rozszerzeniu.
- (15) W związku z tym, stwierdzono, że rozpatrywany produkt ma strategiczne znaczenie dla użytkowników z rolnictwem i przemysłem w UE10, ponieważ nie jest produkowany w tych państwach, ani nie można go łatwo zastąpić innym produktem. Stwierdzono również, że producenci rozpatrywanego produktu w UE15 nie mają potencjału, aby zaspokoić popyt użytkowników w UE10.
- (16) Następnie stwierdzono, że należy zapobiec gwałtownej i wysokiej podwyżce cen nawozu potażowego dla rolników w UE10, ponieważ w przeciwnym razie staną oni w obliczu kolejnej trudności w dostosowywaniu się do nowej konkurencji producentów rolniczych w UE15. Istota tego zagadnienia została dalej podkreślona przez znaczącą wartość wywozu (około 87 milionów euro rocznie) z Białorusi i Rosji do UE10 w porównaniu do wywozu do UE15 w wysokości około 45 milionów euro rocznie z tych państw.

- (17) Stwierdzono zatem, że przywóz do UE10 rozpatrywanego produktu w cenach, które nie ulegną gwałtownej i wysokiej podwyżce ma najwyższe znaczenie dla tych użytkowników końcowych w UE10.
- (18) A zatem, władze te są zdania, że przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z Białorusi i Rosji do UE10 powinien być traktowany w sposób szczególnie jeżeli chodzi o środki antydumpingowe.

4. Ocena

- (19) Na podstawie dostępnych danych i informacji, dokonano analizy, która potwierdziła, że istnieje wyraźna różnica, około 32 %, pomiędzy większością cen za ten sam gatunek rozpatrywanego produktu w UE10 i UE15 (na przykład: cena podstawowego gatunku potażu w UE10 w roku 2003 wynosiła 79 EUR za tonę, podczas gdy cena podstawowego gatunku w UE15 w roku 2003 wynosiła, średnio, około 117 EUR za tonę).

- (20) Analiza wykazała również, że wielkość przywozu dokonywanego do UE 10 z Białorusi i Rosji była znaczna w roku 2003 (około 1,1 miliona ton, a zatem około 14 % łącznej przewidywanej konsumpcji razem w UE10 i UE15).
- (21) Uznano również, że w UE10 nie istnieje produkcja rozpatrywanego produktu oraz, że wśród producentów w UE15 nie ma obecnie wystarczającego potencjału, aby zaopatrywać klientów w UE10. Ponadto, biorąc pod uwagę charakter produktu uznano, że nagła zmiana ich zwyczajowych źródeł zaopatrzenia byłaby trudna dla kupujących w UE10.

5. Wniosek

- (22) Wszystkie te aspekty i interesy zostały wzięte pod uwagę oraz rozpatrzone jako całość. Wynika z tego, że nagłe zastosowanie istniejących środków miałyby negatywny wpływ na interesy importerów i użytkowników w UE10, gdyby nie zostały przyjęte na okres tymczasowy.
- (23) Natomiast, jak stwierdzili przedstawiciele przemysłu wspólnotowego, interesy tego przemysłu nie poniosłyby uszczerbku, jeżeli środki takie byłyby czasowo dostosowane, z tego względu, że biorąc pod uwagę obecną zwyczajową wymianę handlową, przemysł ten nie może w pełni zaspokoić zapotrzebowania klientów w UE10.
- (24) W takich okolicznościach, biorąc pod uwagę szczególną sytuację w związku z rozszerzeniem można dojść do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie jest stosowanie istniejących środków bez ich przejściowego dostosowania. Jednakże, takie dostosowanie w stosunku do przywozu rozpatrywanego produktu do UE10 nie powinno być takie, aby prowadzić do zagrożenia pożądanego poziomu ochrony handlu.
- (25) W tym celu, zbadano różne sposoby najlepszej ochrony przemysłu wspólnotowego przed szkodliwym dumpingiem, biorąc jednocześnie pod uwagę interes wspólnotowy poprzez ograniczanie szoku gospodarczego wynikającego z ceł antydumpingowych dla zwyczajowych klientów w nowych Państwach Członkowskich w okresie dostosowania gospodarczego w następstwie rozszerzenia.
- (26) Uznano, że można to najlepiej osiągnąć poprzez zezwolenie na tradycyjną wielkość wywozu z Białorusi i Rosji

do UE10 bez ceł antydumpingowych przez okres przejściowy, pod warunkiem, że zamiast nakładania ceł antydumpingowych ceny wywozowe do tych Państw Członkowskich zostaną podniesione, za pomocą minimalnych cen przywozowych („MIP”) do poziomów, które w sposób znaczny przyczynią się do usunięcia szkody. W tym kontekście, wszelki wywóz do UE10 powyżej tych zwyczajowych wysokości wywozu będzie podlegał normalnym cłom antydumpingowym, podobnie jak wywóz do UE15.

6. Zobowiązania

- (27) Po przeprowadzeniu oceny różnych opcji najlepszego sposobu utrzymania zwyczajowego wywozu do UE10 i zapewnieniu istotnego wkładu w usunięcie szkód uznano, że najbardziej odpowiednim środkiem byłoby przyjęcie dobrowolnego zobowiązania od współpracujących stron z ustaleniem minimalnych cen przywozowych i pułapów ilościowych. Zatem, zgodnie z art. 8 ust. 2 podstawowego rozporządzenia Komisja może zasugerować zobowiązania eksportującym producentom, których to dotyczy .
- (28) W tym kontekście, należy odnotować, że zgodnie z art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia przy ustalaniu warunków zobowiązania można wziąć pod uwagę szczególne okoliczności rozszerzenia. Zobowiązania te stworzą specjalny środek, ponieważ tworzą tymczasowy sposób dostosowania istniejących środków dla UE25.
- (29) Należy również odnotować, że zobowiązanie nie będzie bezpośrednio równoznaczne z cłem antydumpingowym, ponieważ ustalone minimalne ceny przywozowe są na niższym poziomie niż byłyby zazwyczaj. Podjęcie innej niż opisano powyżej decyzji spowodowałoby, że cena rozpatrywanego produktu dla odbiorcy końcowego w UE10 stałaby się nadmiernie wysoka i dlatego nie byłoby to w interesie Wspólnoty. Niemniej jednak, eksportujący producenci powinni podjąć się podniesienia swoich cen do poziomów, które znacznie przyczynią się do eliminowania szkody.
- (30) Wielkości przywozowe („pułapy”) powinny zatem zostać ustalone dla eksportujących producentów w Białorusi i w Rosji, przy użyciu jako bazy ich zwyczajowej wysokości wywozu do UE10 w latach 2001, 2002 i 2003. Należy jednakże odnotować, że nienormalna zwyczajowa wysokość wywozu do UE10 zaobserwowana w ciągu ostatnich kilku miesięcy roku 2003 i pierwszych miesięcy roku 2004 powinna być odjęta od zwyczajowych wysokości przy ustalaniu pułapów.

- (31) Przy sprzedaży do UE10 zgodnie z własnymi zobowiązaniami eksportujący producenci, o których mowa wyrazili zgodę na utrzymanie swoich ogólnych zobowiązań w stosunku do klientów indywidualnych w UE10. Eksportujący producenci powinni mieć świadomość, że za możliwe do praktycznej realizacji uznawane są tylko te zobowiązania, w ramach sprzedaży objętej zobowiązaniem, które dotyczą utrzymania zwyczajowego handlu z ich klientami w UE10.
- (32) Eksportujący producenci powinni również zdawać sobie sprawę, że w myśl zobowiązania, jeżeli okaże się, że zasady handlu znacznie się zmieniły lub monitorowanie zobowiązania zostało utrudnione lub stało się niemożliwe Komisja, ma prawo wycofać zgodę na zobowiązanie spółki, co będzie skutkowało nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego w miejsce zobowiązania na poziomie ustalonym w rozporządzeniu (WE) nr 3068/92 lub może dostosować poziom pułapów, lub podjąć inne działania naprawcze.
- (33) Zatem, wszelkie zobowiązania ofertowe respektujące powyższe warunki mogą być zaakceptowane przez Komisję w drodze rozporządzenia Komisji.

D. ZMIANY DO ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 3068/92

- (34) W świetle powyższego, należy umożliwić, w przypadku zobowiązań zaakceptowanych przez Komisję w kolejnym rozporządzeniu Komisji, wyłączenie przywozu do Wspólnoty dokonanego na podstawie warunków takiego zobowiązania spod cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) 3068/92 poprzez zmianę tego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 17 maja 2004 r.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3068/92 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 1a

1. Przywóz zgłoszony do dopuszczenia do swobodnego obrotu jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych w art. 1, pod warunkiem że przywożone towary zostały wyprodukowane przez spółki, od których Komisja przyjmuje zobowiązania i których nazwy są wymienione w odpowiednim rozporządzeniu Komisji, ze zmianami, oraz że zostały one przywiezione zgodnie z przepisami takiego rozporządzenia Komisji.

2. Przywóz wymieniony w ust. 1 jest zwolniony z cła antydumpingowego pod warunkiem, że:

- a) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają produktowi opisanemu w art. 1,
- b) do zgłoszenia o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, przedłożonego organom celnym Państwa Członkowskiego, załączono fakturę handlową zawierającą co najmniej informacje wymienione w załączniku; oraz
- c) zgłoszone i przedstawione organom celnym towary dokładnie odpowiadają opisowi na fakturze handlowej”.

Artykuł 2

Tekst zawarty w Załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do rozporządzenia (WE) nr 3068/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
B. COWEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Następujące informacje są zamieszczane na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży chlorku potasu przez spółkę do Wspólnoty, która to sprzedaż jest przedmiotem zobowiązania:

1. Nagłówek »FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM«;
2. Nazwa spółki wymienionej w art. 1 rozporządzenia Komisji [WSTAWIĆ NUMER], która wystawia fakturę.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowa pozycja TARIC, pod którą towary wymienione na fakturze mają zostać odprawione na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów zawierający:
 - Numer pozycji produktu (PCN) używanej do celów dochodzenia i zobowiązania (np.PCN 1, PCN 2 itd),
 - opis towarów w zrozumiałym języku, który odpowiada odpowiedniej pozycji PCN,
 - numer kodu produktu spółki (CPC) (jeżeli znajduje zastosowanie),
 - pozycja CN,
 - ilość (podawana w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży łącznie z:
 - ceną za tonę,
 - obowiązującymi warunkami płatności,
 - obowiązującymi warunkami dostawy,
 - całkowitymi upustami oraz zniżkami.
8. Nazwa spółki działającej w charakterze importera we Wspólnocie, na którą wystawiana jest bezpośrednio faktura handlowa towarzysząca towarom objętym zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika spółki, który wystawił fakturę oraz podpisane oświadczenie podane poniżej:

»Ja niżej popisan(-a) zaświadczam, że sprzedaż w celu bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszą fakturą odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [spółkę] i przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie rozporządzenia [WSTAWIĆ NUMER]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe«.
